

[Ministeren for skatter og afgifter]

ringer, at det radikale venstre giver sin tilslutning til dette forslag. Jeg har under drøftelserne med udvalget givet udtryk for, at jeg også mener, der er et behov for at se på selskabsbeskatningen, og jeg er parat til at tage hele denne problemstilling op med henblik på en lempelse med virkning fra 1. januar 1981.

Hr. Arne Bjerregaard brugte det argument, at nu har man altså afsvækket løndelen, og så burde man måske også svække denne del. Nu er alt jo relativt, men jeg tror, lønmodtagernes organisationer og repræsentanter fortsat mener, at det indgreb, der foretages i lønnen ved denne helhedsløsning, som regeringen nu ønsker at få tilslutning til, er et ganske kraftigt indgreb.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg kan absolut ikke være enig med ministeren i, at vi under udvalgsarbejdet skulle have fået dokumenteret, at Danmark ligger i bunden, hvad erhvervsbeskatningen angår. Vi har fået vældig mange forskellige tal, har belyst emnet ud fra talrige vinkler, men det er absolut ikke fastslået. Jeg må gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, at hvad erhvervsbeskatningen angår, ligger Danmark absolut ikke i bunden. Kun ganske naive og overfladiske betragtninger af de tal, man kan trække frem, kan give anledning til sådan en konklusion.

Det nytter altså ikke noget, at ministeren bliver ved med at tale om, at det skal ses i en helhed, når det er uomtvisteligt, at denne helhed er svækket på de områder, der skulle have fremmet erhvervenes konkurrenceevne og investeringslyst.

Jeg må sige, at ministeren røber en rent ud sagt skræmmende mangel på forståelse for helt elementære økonomiske sammenhænge, når ministeren vil stå og afvise, at sådan en stigning i beskatningen af virksomhederne i sig selv ikke indebærer en afsvækkelse af konkurrenceevne og investeringslyst. Naturligvis vil det det, det nytter ikke at afvise det. Uanset om man havde lavet aldrig så skrapt et lønstop ved siden af, så ville dette stadig i sig selv indebære en forringelse af konkurrenceevnen.

Det var galt, da man lagde det frem i den første såkaldte helhedsløsningssammenhæng.

Det er endnu galere i den anden sammenhæng, vi ser nu.

Jeg er spændt på at høre, hvor tilfredse de radikale er med det meget valne tilsagn, der kom fra ministeren om, hvad man vil overveje at gøre på et eller andet tidspunkt omkring dobbeltbeskatningen. Ministeren er dog gået et skridt videre end det, der står i betænkningen, nu er det en lempelse, man taler om. Hidtil har det været en ændring, en mere rimelig beskatning. Ministerens opfattelse af, hvad der er rimeligt, har jeg ikke den helt store tillid til i denne sammenhæng, så jeg kunne da tænke mig at høre lidt mere konkret, hvad det er for en lempelse, ministeren kunne tænke sig at foretage omkring dobbeltbeskatningen. Må jeg minde ministeren om, at én ting fik vi i hvert fald slået fast under udvalgsarbejdet, nemlig at dobbeltbeskatningen efterhånden er ved at nå helt absurde højder i Danmark.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Nu skal jeg ikke anvende det tonefald, som hr. Ellemann-Jensen ofte anvender, når han er lidt svag i argumentationen, men jeg vil henvise hr. Ellemann-Jensen til bilag nr. 17 og bede hr. Ellemann-Jensen studere dette bilag noget nærmere. Det viser meget klart, at uanset om man vurderer og sammenligner selskabsbeskatningen her i landet med selskabsbeskatningen i Finland, Norge, Sverige, Belgien, Frankrig, Holland, Italien, Luxembourg, Vesttyskland, Irland og England på grundlag af nationalproduktet eller på grundlag af skatteprocenterne, så ligger Danmark helt i bund. Derfor vil jeg fortsat hævde, at det er klart dokumenteret, at vi fortsat ikke har nogen særlig høj selskabsbeskatning her i landet.

Nu siger hr. Ellemann-Jensen: ja men isoleret betragtet vil en forhøjelse af procenten trods alt bremse op på den ene eller anden måde. Det er naturligvis rigtigt, hr. Ellemann-Jensen, at isoleret betragtet kan man godt fremføre sådan nogle teoretiske synspunkter, men dette lovforslag skal altså vurderes i den bredere sammenhæng. Det er lige præcis det, hr. Ellemann-Jensen ikke ønsker at gøre, og det er derfor, han argumenterer, som han gør.

(Kort bemærkning)